

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑ

Βρισκόμαστε στο Λιτόχωρο της Πιερίας, ένα όμορφο χωριό στους πρόποδες του Ολύμπου. Οι Θεοί εδώ και χιλιάδες χρόνια διάλεξαν το βουνό για κατοικία. Το Λιτόχωρο είναι η πύλη προς αυτούς. Καθημερινά το χωριό δέχεται πολλούς επισκέπτες και ο καθένας από αυτούς έχει τη δική του ιστορία, αλλά εμείς θα μιλήσουμε για τον Οδυσσέα και τη δική του ιστορία.

Η πλατεία του χωριού είναι το σημείο που ξεκινάς να βρεις του χωριού τις ομορφιές, του βουνού τις προκλήσεις και της θάλασσας τις δροσερές στιγμές. Η δική μας ιστορία θα μας πάει στο βουνό ψηλά, ξεκινώντας από τη μαγική πλατεία φυσικά.

Οι τέσσερις φίλοι πέρασαν όμορφες στιγμές και απόλαυσαν τη φιλοξενία. Μα όλα τα ωραία τελειώνουν σύντομα. Η παρέα θα χωριστεί και μόνο ένας θα μείνει πίσω το βουνό να επισκεφτεί.

Στους πρόποδες του Ολύμπου για μια βόλτα πήγα, μια μέρα ακόμη για να δω το μαγικό αυτό βουνό. Μόλις σταμάτησα να προσανατολιστώ, άνδρας μπροστά μου βρέθηκε από τον ουρανό. Εγώ αμέσως πάγωσα για μια μόνο στιγμή και ήταν σαν να ήξερα τι πάει να συμβεί.

Ξένε, που η μοίρα σ' έφερε εδώ, άκου την ιστορία που έχω να σου πω. Εγώ, ο Ζεус ο Αστραπαίος, του σύμπαντος Αρχή, νομίζω εξαπατήθηκα από κακή στιγμή. Κοιμήθηκα με μια θνητή κάτω στο χωριό, και κλέφτης τη νύχτα μου άρπαξε τον μεγάλο κεραυνό. Με τη θνητή, ο ύπνος μου κρυφός πρέπει να μείνει, και εσύ είσαι η βοήθεια που μου 'χει απομείνει.

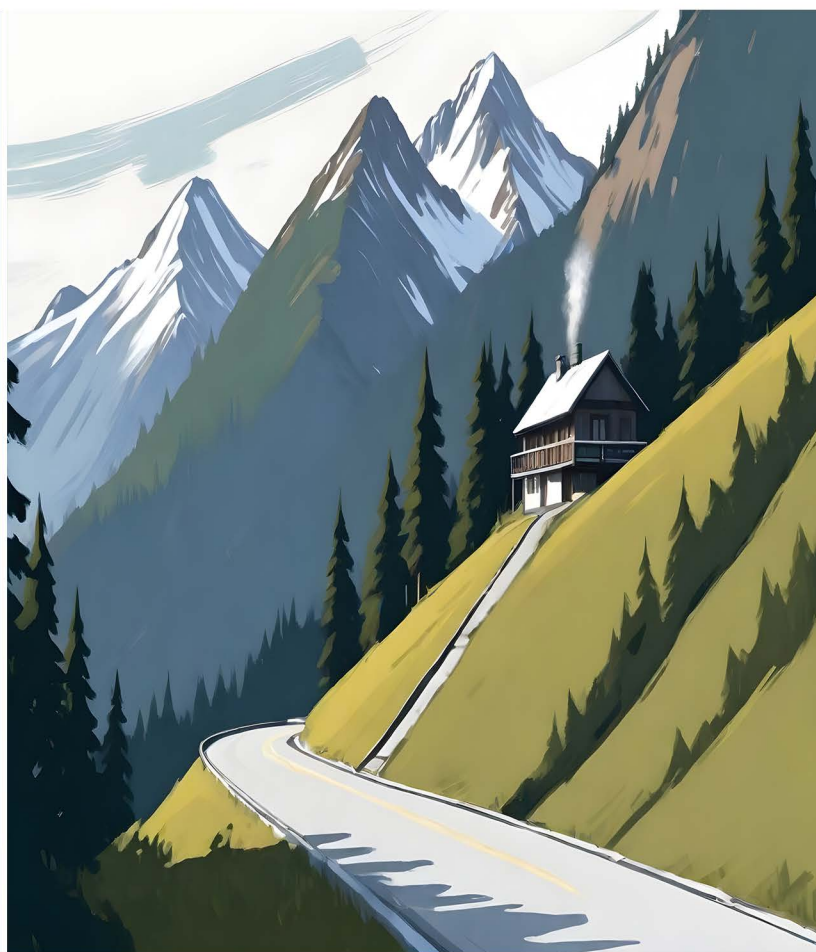

Δε μπόρεσα στον Δία εγώ να αρνηθώ, ξεκίνησα την έρευνα, στοιχεία για να βρω. Θα ξεκινήσω να κοιτώ από τα χαμηλά, με στόχο μια συνάντηση στο Μύτικα ψηλά.

Ο πρώτος μου προορισμός είναι γνωστός και ως Σταυρός. Σε υψόμετρο 960 μέτρα ίσως βρω κάτι σημαντικό που θα με φέρει πιο κοντά στον κεραυνό. Δημήτριος Μπουντόλας το όνομα από το πρώτο καταφύγιο, και εκεί μπορώ να πάω με τα πόδια ή με αυτοκίνητο. Η θέα που θα δεις εκεί είναι μαγευτική και η κουζίνα του σαν νέκταρ και αμβροσία γευστική.

Με τα πόδια, τελικά, το μονοπάτι απ' τη Ζηλνιά με δρόμο ανηφορικό με οδήγησε εδώ. Άρχισα να ψάχνω πού είναι ο κεραυνός, μα κανένα μέχρι τώρα στοιχείο δε μου έδωσε το καταφύγιο αυτό. Λίγο πριν απογοητευτώ, ένα κουτί μικρό βρήκα να κείτεται στη γη, σε θέση δύσκολη στο μάτι να το δει. Μα το κουτί ήταν κλειστό με έναν μοναδικό μηχανισμό. Το 12 ήταν σημαντικό, και μπόρεσα να βρω τον συνδυασμό που το κουτί ανοίγει και νέους ορίζοντες ανοίγει.

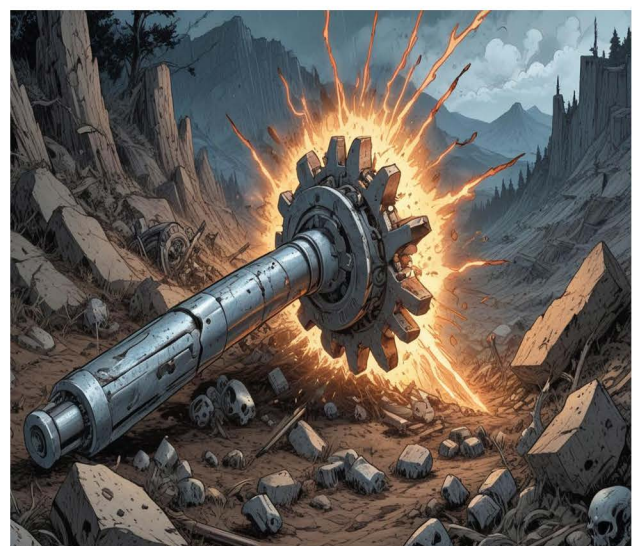
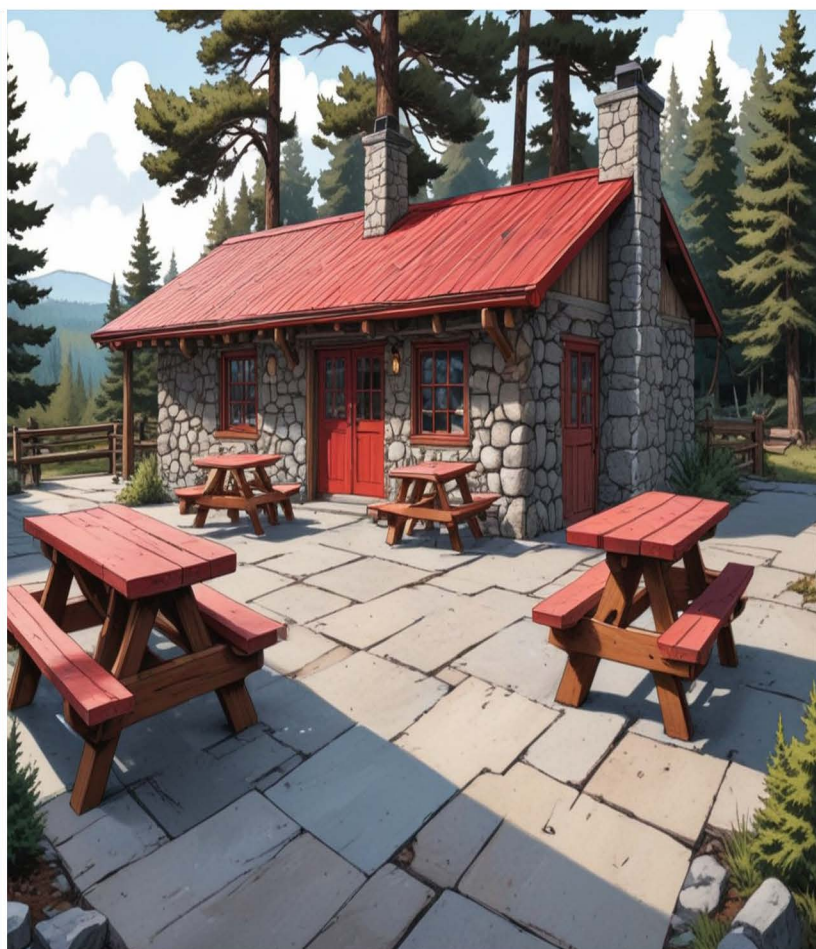

Μια ζωγραφιά είχε το κουτί και χάρτη για μια τοποθεσία σημαντική. Ρώτησα έναν Λιτοχωρινό πού βρίσκεται το κτήριο αυτό. Έπρεπε, είπε, να φτάσω στα Πριόνια, και από 'κει θα ξεκινήσω μονοπάτι νέο σε καταφύγιο καινούριο να βρεθώ και σε νέες περιπέτειες να μπω.

Σε υψόμετρο 2.100 μέτρα κρύβεται το καταφύγιο Σπήλιος Αγαπητός. Εδώ θα ψάξω για να βρω στοιχεία για το κλέφτη και τον κεραυνό. Το μέρος φαίνεται εκπληκτικό και το μπαλκόνι του, το φυσικό, μαγευτικό. Ένα ορμητήριο καλό στο Μύτικα για να ανεβώ.

Από τα 1.040 μέτρα, σε 2 με 3 ώρες έφτασα στα 2.100, και το μονοπάτι που ακολούθησα ήταν ωραίο και ανηφορικό. Ξεκίνησα από το εστιατόριο την έρευνα, σε κάτι αξιολόγο δεν βρέθηκα. Τελικά, μετά από ψάξιμο καλό, σε μια κουκέτα από κάτω βρήκα ένα άνοιγμα υπόγειο και μυστικό. Κάποιος ξέχασε να κλείσει την καταπακτή και βρήκα στο πάτωμα γρανάζια για μια κατασκευή.

Ο κλέφτης πρέπει να πέρασε από δω και έφτιαξε κάτι για να κρατάει τον κεραυνό. Μα τα κουτιά τα βλέπω όλα ανακατεμένα και μισά, και στο πάτωμα μπερδεμένα και άχρηστα τα πιο πολλά. Μα βρήκα ένα κουτί κλειστό, και έχει όσα χρειάζομαι να κάνω το ίδιο και εγώ.

Κατέβηκα πάλι στα Πριόνια για να οργανωθώ, και ένας ντόπιος μου είπε προς τη Πετροστρούγκα να κινηθώ. Σε υψόμετρο 1.940 μέτρα είναι το καταφύγιο Πετρόστρουγκα. Ξεκίνησα από Γκορτσιά, και με μια στάση στα μισά, έφτασα και πάλι ψηλά. Τοπίο μαγευτικό και φαγητό πολύ καλό.

Μετά από έρευνα αρκετή, είπα να το ρίξω στο φαγητό. Μακαρονάδα φοβερή μαζί με τσάι από κει. Μόλις το φαγητό τελείωσα, μια βολτά να χωνέψω ξεκίνησα. Είδα ένα δέντρο μοναχό, μεγάλο και εκπληκτικό. Έκατσα τη Θέα να απολαύσω, μα η μοίρα μου δεν μ' άφησε να ησυχάσω. Βρήκα μια τρύπα σχεδόν κλειστή, και μόλις τη σκάλισα, το επόμενο στοιχείο ανακάλυψα.

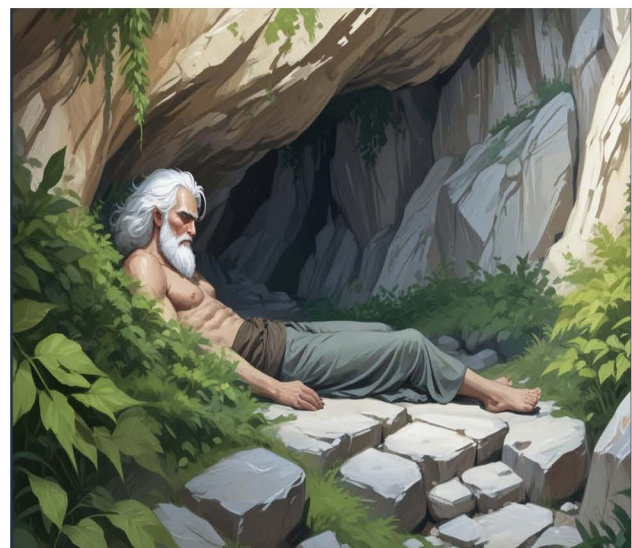
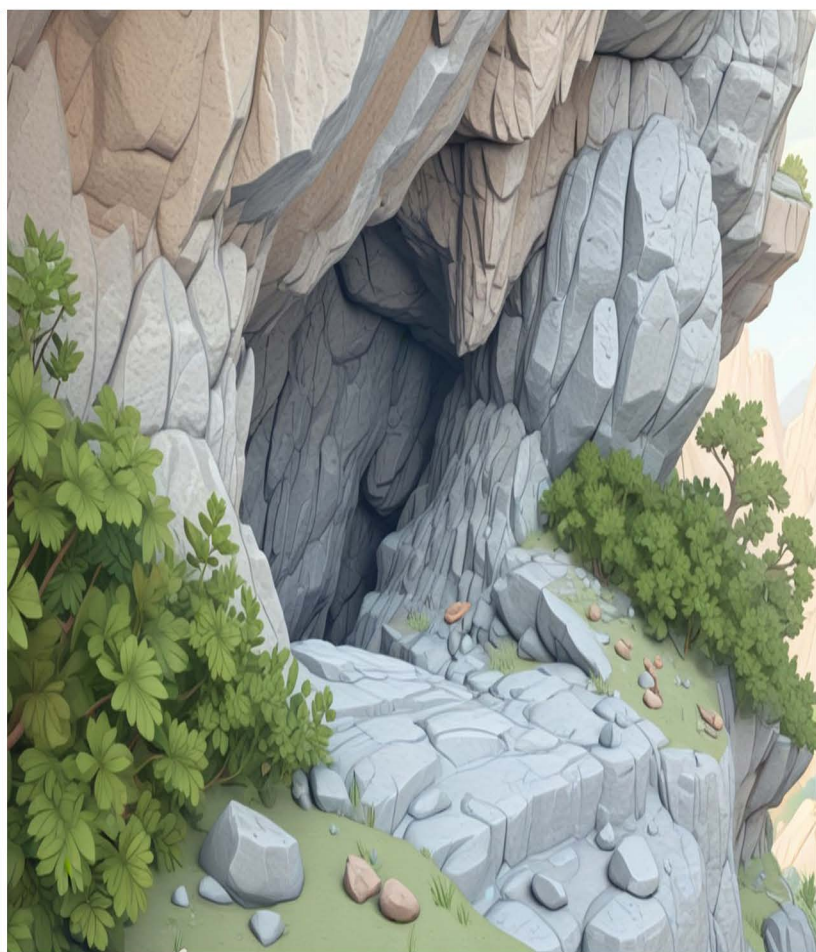

Κάποιος έθαψε στοιχεία βιαστικά για μένα σημαντικά. Σχεδίασε μια σπηλιά και έγραψε λέξεις επάνω σε ξυλάκια, που μόλις βρω τον κλέφτη ίσως πιάσω. Σαν κάτι να ήθελε να πει, μα τα έθαψε όλα βιαστικά στη γη.

Το σπήλαιο του Ιθακισίου βρίσκεται σε υψόμετρο 1.800 μέτρων. Λίγο πιο κάτω από τη Πετροστρούγκα πρέπει να βρω το δρόμο για τη σπηλιά. Ο Βασίλης Ιθακήσιος, ο ζωγράφος, που για πολλά από τα καλοκαίρια της ζωής του είχε εγκατασταθεί σε μία από τις σπηλιές του Ολύμπου και ζωγράφιζε τοπία του.

Το μονοπάτι είναι ανηφορικό και ένα χαρτί μπερδεμένο έχω εγώ. Πρέπει να το βάλω σε μια σειρά αν θέλω να φτάσω στη σπηλιά. Το ένστικτό μου λέει ότι εκεί θα βρω στοιχεία για τη κλοπή και ένα βήμα πιο κοντά στον κλέφτη θα οδηγηθώ, αρκεί το μονοπάτι να πάρω το σωστό.

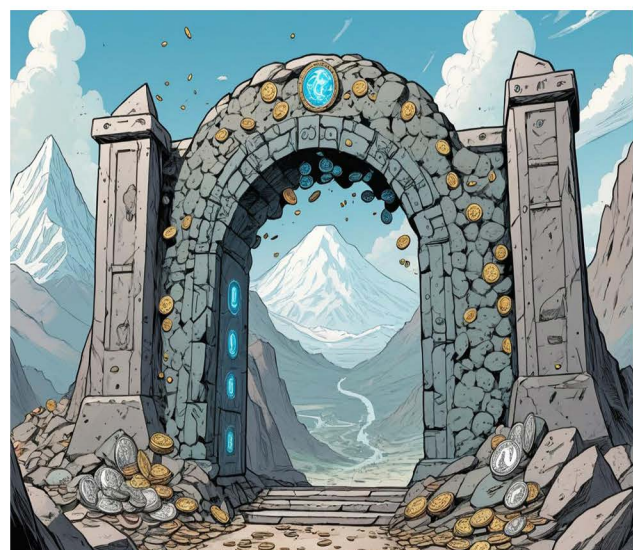

Νομίζω βρήκα τη σπηλιά και πράγματα συμβαίνουν φοβερά. Ο Τιτάνας Ιαπετός είναι εκεί, μα ευτυχώς κοιμάται σαν παιδί. Νομίζω βρήκα ένοχο εδώ, μα πρέπει να συνεχίσω και άλλα στοιχεία για να βρω.

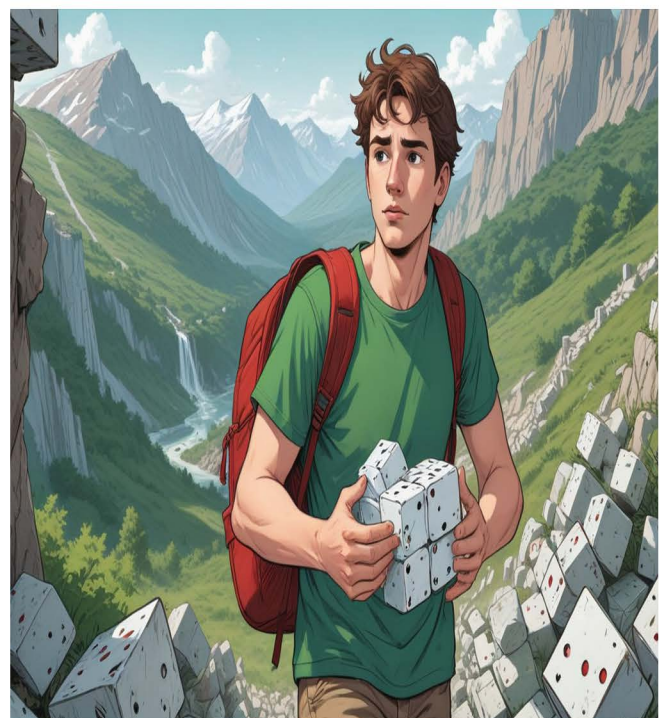

Το καταφύγιο Χρήστος Κάκκαλος βρίσκεται στο Οροπέδιο των Μουσών σε ύψος 2.650 μέτρων, και εδώ θα βρω τις απαντήσεις που τον κλέφτη του Διός εκθέτουν.

Πάνω σε ένα τραπέζι φαγητού έξι κέρματα σχηματίζουν μια πυραμίδα, και χαραγμένο στο τραπέζι είναι ένα ρητό που γράφει πως το τρίγωνο σε κύκλο, αν μετατρέψω το χρόνο, εγώ θα καταφέρω να τιθασεύσω.

Μετά από προσπάθεια και σκέψη σε κύκλο, άλλαξα το σχήμα επάνω στο τραπέζι. Ως εκ θαύματος, σε χώρο εξωτερικό, μια πύλη άνοιξε και με καλεί μέσα της να μπω.

Το καταφύγιο Γιώσος Αποστολίδης βρίσκεται στο Οροπέδιο των Μουσών σε ύψος 2.697 μέτρων και είναι το πιο ψηλό κτίριο για να κοιμηθώ, και στη πιο ψηλή κορυφή, το Μύτικα, την άλλη μέρα να ανέβω.

Έξω από το καταφύγιο οδηγεί η πύλη που πέρασα πριν λίγο με ορμή. Μα το τοπίο είναι διαφορετικό και σα δοκιμασία μοιάζει το όλο σκηνικό. Νιώθω ότι ο έλεγχος του χρόνου δε θα μου χαριστεί και πρέπει έξυπνα να παίξω σε αυτή.

Δύσκολη δομική κατασκευή, μα στο τέλος είχα επιτυχία και κατάφερα του χρόνου τη πορεία να την αλλάξω και πίσω να πάω για να βρω του κεραυνού την ιστορία.

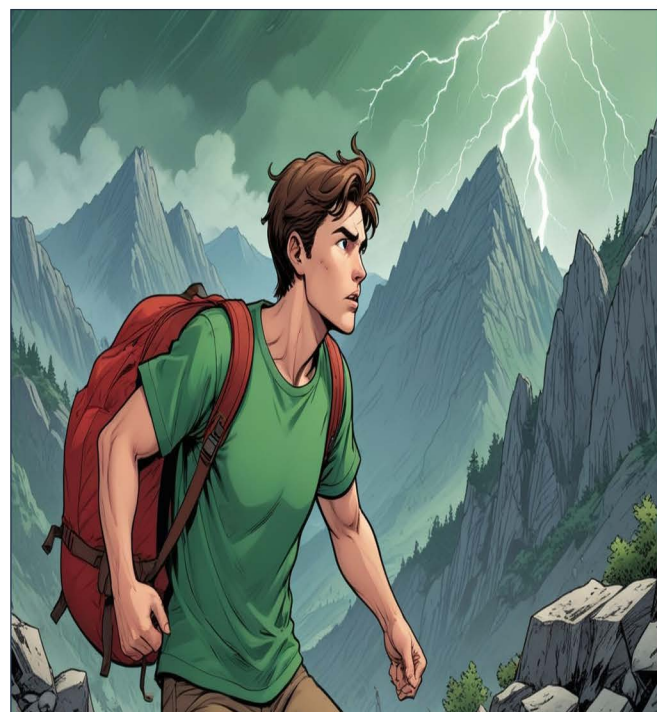

Ας ξεκινήσω από την αρχή, την ώρα που ο Ζευς κοιμόταν ήσυχος στη γη. Να δω τον κλέφτη τη στιγμή που αρπάζει το δυνατότερο όπλο επάνω στον πλανήτη Γη. Αν ο Ιαπετός την πήρε τελικά, τότε αφού κοιμόταν στη σπηλιά, κάπου αλλού την έχει κλειδωμένη και θα τη πάρω πίσω αν δεν είναι φυλαγμένη.

Ζαλίστηκα λίγο από την ανάποδη πορεία, το να γυρίζεις πίσω δεν είναι εύκολη ιστορία. Τότε είδα σαν ταινία τον κλέφτη να αρπάζει το κεραυνό του Δία. Ο ίδιος ο Ιαπετός πήρε το κεραυνό και θέλησε να γίνει κυρίαρχος θεός.

Με λίγη υπομονή ανακάλυψα πού έκρυψε το κεραυνό αμέσως μετά την κλοπή. Αν καταφέρω να βρω το νούμερο το σωστό, θα κάνω δικό μου το κεραυνό και πίσω θα το δώσω στον Δία, άμεσα να δώσω στον Τιτάνα τη τιμωρία.

Φαίνεται πως ο Ιαπετός θα αντισταθεί και του Δία δε φοβάται να νιώσει την οργή. Μάχη στο Μύτικα προβλέπω εκεί ψηλά και κούνημα μεγάλο στο κάμπο και σε όλα τα χωριά.

Η μάχη ξεκινάει, χτυπάνε δυνατά και η δικαιοσύνη το Δία θα βοηθά. Έχει μαζί του επίσης το κεραυνό, όπλο δικό του, όπλο φοβερό. Η μάχη είναι δύσκολη, χτυπάνε και οι δύο, και ελπίζω να νικήσει μόνο το καλό.

Μετά από πολύωρη μάχη και αναμονή, ο Δίας, ο Αρχικέραυνος, είναι ο νικητής. Οι άνθρωποι και οι θεοί αν συνεργαστούν, μπορούν να νικήσουν κάθε κακό στη γη και από το Λιτόχωρο να φτάσουν κορυφή.